

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

مشخصات طرح:

دوره یازدهم - سال سوم

شماره ثبت:

۵۳۱

شماره چاپ:

۱۱۲۰

مشخصات گزارش:

تهیه و تدوین:

بهادر غلامی

ناظر علمی:

مهدی امیری

شماره مسلسل:

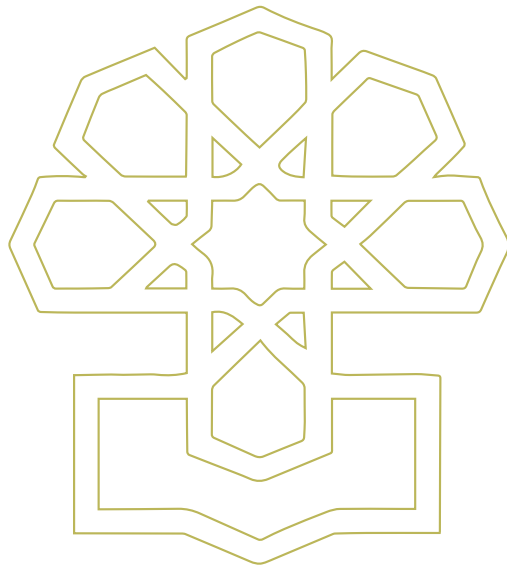
۲۶۰۱۷۸۱۸-۱

تاریخ انتشار:

۱۴۰۱/۹/۲۲

دفتر مطالعات سیاسی

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه موافقتنامه همکاری‌های امنیتی و انتظامی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان»

مقدمه

ملت‌ها و دولت‌های هر منطقه‌ای از برخی دغدغه‌های مشترک به‌ویژه در حوزه جرائم و تهدیدات فراملی برخوردارند و دولت‌ها و پارلمان‌ها با شناسایی این دغدغه‌ها و توسعه همکاری‌ها، می‌توانند زمینه‌های استقرار و تقویت امنیت را فراهم آورند. بنابراین، یکی از مهم‌ترین عوامل و ملزومات حفظ و ارتقای امنیت ملی هر کشوری، انعقاد موافقتنامه‌های همکاری در زمینه مسائل امنیتی و دفاعی با کشورهای دیگر به‌ویژه در مناطق همجوار است که در این زمینه برای جمهوری اسلامی ایران، مبارزه با جرائم سازمان‌یافته، تروریسم، افراط‌گرایی و مواد مخدر، از اهمیت خاصی به‌دلیل موقعیت ژئوپلیتیکی آن و منطقه برخوردار است. در این میان یکی از مناطق مهم برای جمهوری اسلامی ایران آسیای مرکزی و دولت‌های آن است و بر همین اساس موافقتنامه همکاری‌های امنیتی و انتظامی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان منعقد شده است. لایحه این موافقتنامه در مورخ ۱۴۰۰/۳/۱۸ تقدیم مجلس شد و در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی با حضور نهادهای مربوطه، مورد بررسی و در مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۱۲ با اصلاحی در ماده‌واحد به تصویب رسید.

■ از منظر ملاحظات کلان مرتبط با حوزه با سیاست و روابط خارجی باید در نظر داشت که قرقیزستان از جمله جمهوری‌های استقلال یافته از اتحاد جماهیر شوروی است که طی سال‌های پس از استقلال تلاش کرد تا با توسعه حوزه روابط خارجی، در مسیر توسعه و پیشرفت گام بردارد. با این حال، وقوع تحولات تعیین کننده در این کشور از جمله شکل گیری انقلاب رنگی در این جمهوری در سال ۲۰۰۵ (موسوم به انقلاب لاله‌ای) و برخی تغییرات و تحولات سیاسی بعدی مسیر پرتلاطمی را فراروی اهداف رهبران این کشور قرار داد. در بعد روابط دوجانبه، ایران و جمهوری قرقیزستان، روابط قابل اعتنایی از حیث تعاملات تجاری ندارد. البته انتظار این است که با فعال شدن ظرفیت‌های دیپلماسی اقتصادی کشور، نسبت به توسعه روابط اقتصادی با این کشور نیز اهتمام ویژه‌ای صورت پذیرد، تا از این طریق ابعاد دوجانبه روابط میان دو کشور اهمیت بیشتری یابد. اما اهمیت روابط با جمهوری قرقیزستان را باید در یک گستره وسیع تر که شامل تحولات و تریبات مرتبط با حوزه ژئوپلیتیکی آسیای مرکزی است، مورد تحلیل و بررسی قرار داد.

■ منطقه استراتژیک آسیای مرکزی به ویژه پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی مورد توجه قدرت‌های بزرگ بوده و یکی از مهم ترین کانون‌های رقابت ژئوپلیتیکی میان آنها را تشکیل داده است. در این میان آمریکا با همراهی متحدان خود به ویژه رژیم صهیونیستی در تلاش برای تقویت نفوذ خود در منطقه، جهت تبدیل آسیای مرکزی به یکی از حوزه‌های نفوذ خود در قالب پیگیری اهداف مختلفی از جمله محروم ساختن جمهوری اسلامی ایران از حضور و نقش آفرینی در این منطقه بوده است. رقبای منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران، از جمله ترکیه و عربستان سعودی نیز توجه خاصی به تقویت حضور و نفوذ خود در آسیای مرکزی دارند. از این منظر، هر گونه تمهید و اقدامی که موجب حفظ و تقویت حضور ایران در منطقه و توسعه روابط جمهوری اسلامی ایران با کشورهای حوزه آسیای مرکزی شود، اقدامی مورد تأیید و توصیه است. موافقتنامه اخیر دو کشور در حوزه همکاری‌های امنیتی و انتظامی نیز از این منظر قابل دفاع است. نکته دیگر آنکه، منطقه آسیای مرکزی از حیث امکان تأثیر پذیری از روندهای بی ثبات ساز و ناامنی زای این منطقه در حوزه محیط امنیتی فوری جمهوری اسلامی ایران قرار می گیرد. به ویژه با در نظر گرفتن تحولات افغانستان که می تواند پیامدهای فرامرزی همچون تسری ناامنی‌ها به منطقه آسیای مرکزی و رشد جرائم مختلف را در کشورهای این منطقه به همراه داشته باشد؛ نیاز بیشتری به همکاری با دولت‌های منطقه برای مقابله با تهدیدات مشترک، احساس می شود.

با این وجود در خصوص «لایحه موافقتنامه همکاری‌های امنیتی و انتظامی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان» نکاتی به شرح ذیل قابل ارائه است:

۱ در بند «۱۹» ماده (۲) منظور از موافقتنامه مشخص نیست، اگر مراد از آن «قانون موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان» نباشد، لازم الاجرا شدن آن نیازمند طی تشریفات داخلی مندرج در اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی می باشد.

۲ در بند «۲۰» ماده (۲) به «همکاری در تهیه و اجرای برنامه‌های مشترک مبارزه با جرائم و تأمین امنیت عمومی در صورت لزوم و با توافق متقابل» اشاره شده است. با توجه به اینکه تأمین امنیت عمومی به ویژه در هنگام وقوع اعتراضات و ناآرامی‌ها یک مسئله داخلی و مربوط به داخل قلمروهای ملی است، چنین حکمی در صورت اجرا می تواند تبعاتی را به همراه داشته باشد و ممکن است در چنین مواقعی امنیت عمومی بیشتر به مخاطره افتد. شایان ذکر است در بند «۲» ماده (۳) لایحه بیان شده که در صورت به مخاطره افتادن یا مورد تهدید قرار گرفتن نظم و امنیت عمومی و منافع ملی طرف دیگر، هریک از طرف‌ها حق امتناع از اجرای تمام یا بخشی از درخواست طرف دیگر را دارا می باشند.

۳ در ماده (۷) به تشکیل کارگروهی مشترک به ریاست معاونت امنیتی و انتظامی وزیر کشور دو طرف اشاره شده است. همچنین در ماده (۸) در خصوص مقامات صلاحیت دار از سوی جمهوری اسلامی ایران، وزارت کشور تعیین شده است. در حالی که از سوی جمهوری قرقیزستان؛ وزارت کشور، وزارت موقعیت‌های اضطراری، کارگروه دولتی امنیت ملی، سازمان دولتی مرزبانی، سازمان دولتی گمرکی و سازمان دولتی مبارزه با جرائم اقتصادی معرفی شده اند. به نظر می رسد، قرقیزستان تقریباً نهادهای مرتبط با این لایحه را معرفی کرده است، در حالی که جمهوری اسلامی ایران، تنها وزارت کشور را به عنوان مقام صلاحیت دار تعیین کرده. شایان ذکر است، موضوع‌های مرتبط با این لایحه گسترده و تنها مربوط به وزارت کشور نیست. علاوه بر این، لایحه مذکور، یک موافقتنامه همکاری امنیتی و انتظامی است و متولی اصلی آن در کشور نیروی انتظامی و دیگر نهادهای امنیتی - اطلاعاتی هستند. با توجه به اینکه نیروهای مسلح ذیل ستاد کل قرار دارند پیشنهاد می شود در این کارگروه علاوه بر وزارت کشور، از مسئولان ستاد کل نیروهای مسلح و همچنین وزارت اطلاعات به عنوان یکی از نهادهای صلاحیت دار در این راستا و اجرای موافقتنامه حضور داشته باشند.

۴ در بند «۲» ماده (۸) واژه «کار گروه» اشتباهاً «کر گروه» تحریر شده که باید اصلاح شود.

۵ در ماده (۹) لایحه تقدیمی که مربوط به حل و فصل اختلاف هاست بیان شده که طرف‌های موافقتنامه هر گونه اختلاف در تفسیر یا اجرای آن موافقتنامه را با مذاکره و مشاوره از طریق مجاری دیپلماتیک یا کار گروه‌های مشترک موضوع ماده (۷) این موافقتنامه حل و فصل خواهند کرد. در موارد مذکور رعایت اصل یکصدوسی و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است. همچنین رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی برای هر گونه اصلاح موافقتنامه در اجرای ماده (۱۱) لایحه الزامی است. در این خصوص، کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با الحاق عبارتی به شرح ذیل به ماده واحده، ایرادهای مرتبط با قانون اساسی را رفع کرده است:

«رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری

اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.»

۶ در بند آخر ماده (۱۲) عبارت «دو نسخه به زبان‌های فارسی، قرقیزی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید» بیان شده است که دارای ابهام است. علاوه بر این، به نظر می‌رسد که متن انگلیسی به درستی ترجمه نشده زیرا در آن عبارت «دو نسخه» مشاهده نمی‌شود.

جمع بندی

گسترش و تقویت همکاری‌های امنیتی و دفاعی از ملزومات اصلی مدیریت پیشگیرانه و مقابله هوشمندانه با تهدیدها و چالش‌ها در ابعاد مختلف امنیت ملی به ویژه در حوزه تهدیدات خارجی است. در این میان، کشورهای منطقه آسیای مرکزی از اهمیت شایان توجهی برای جمهوری اسلامی ایران برخوردارند زیرا شماری از روندهای تهدید آفرین در منطقه آسیای مرکزی، امنیت جمهوری اسلامی ایران را متأثر می‌سازند. از جمله موضوع تروریسم، جرائم سازمان یافته و ترانزیت مواد مخدر که ایجاب می‌کند نسبت به توسعه همکاری‌های دو یا چند جانبه امنیتی، اطلاعاتی و انتظامی با کشورهای منطقه برای مقابله مشترک با این قبیل تهدیدها اقدام شود. لذا همکاری‌های امنیتی و انتظامی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان، اقدامی منطبق با منافع و الزامات امنیتی کشور محسوب می‌شود.

شماره ماده	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون
ماده واحده	✓			
ماده (۱)	✓			
ماده (۲)			✓	
ماده (۳)	✓			
ماده (۴)	✓			
ماده (۵)	✓			
ماده (۶)	✓			
ماده (۷)	✓			
ماده (۸)	✓		✓	
ماده (۹)	✓			
ماده (۱۰)	✓			
ماده (۱۱)	✓			
ماده (۱۲)	✓		✓	

شماره ماده	مصبوه کمیسیون برای رفع ایرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده واحده	<p>موافقتنامه همکاری‌های امنیتی و انتظامی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان مشتمل بر یک مقدمه و دوازده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.</p> <p>رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.</p> <p>دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان که از این پس «طرف‌های متعاقد» نامیده می‌شوند با عنایت به:</p> <p>روابط دوستانه موجود میان دو کشور،</p> <p>اهمیت توسعه همکاری‌های دوجانبه و بین‌المللی در زمینه امنیت،</p> <p>قراردادهای قبلی بین دو کشور از جمله یادداشت تفاهم همکاری مورخ ۷ اردیبهشت ۱۳۷۴ هجری شمسی برابر با ۲۷ آوریل ۱۹۹۵ میلادی،</p> <p>ارتقای منافع متقابل در جهت تامین امنیت ملی و رفاه و آسایش دو کشور،</p> <p>لزوم توسعه همکاری‌ها در جهت مبارزه با جرائم سازمان‌یافته و تروریسم،</p> <p>افراگذاری، قاچاق انسان، قاچاق مواد مخدر و مواد روانگردان، به‌ویژه همکاری متقابل در چارچوب معاهده واحد سازمان ملل متحد مربوط به مواد مخدر مورخ ۱۰ فروردین ۱۳۴۰ (۳۰ مارس ۱۹۶۱) و پروتکل اصلاحی مربوط به آن مورخ ۵ فروردین ۱۳۵۱ (۲۵ مارس ۱۹۷۲)، کنوانسیون سازمان ملل متحد مربوط به مواد روانگردان مورخ ۲ اسفند ۱۳۴۹ (۲۱ فوریه ۱۹۷۱) و کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و مواد روانگردان مورخ ۲۹ آذر ۱۳۶۷ (۲۰ دسامبر ۱۹۸۸) و بر مبنای احترام به حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، قوانین و مقررات داخلی دو کشور، عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر و همچنین حمایت از حقوق شهروندان دو کشور و در چارچوب این موافقتنامه در زمینه‌های زیر توافق نمودند:</p>						

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۱)	<p>ماده ۱ - زمینه‌های همکاری طرف‌های متعاقد در چارچوب صلاحیت خود و قوانین و مقررات داخلی در زمینه‌های زیر همکاری خواهند نمود:</p> <p>پیشگیری و مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی، تروریسم، افراطگرایی، تجزیه‌طلبی و سایر جرائم مندرج در این موافقتنامه،</p> <p>مقابله با هرگونه فعالیت جنایتکارانه در قلمرو هریک از طرف‌های متعاقد که امنیت ملی و یا اتباع یا شهروندان هریک از طرف‌های متعاقد دیگر را تهدید می‌نماید،</p> <p>پیشگیری و مقابله با قاچاق انسان به‌ویژه موارد مربوط به سو، استفاده از زنان و کودکان،</p> <p>همکاری در تعیین سرنوشت افراد ناپدید شده و شناسایی اجساد و احراز هویت قربانیان جرائم ارتكابی توسط اتباع هریک از کشورها در قلمرو کشور دیگر و تبادل اطلاعات شخصی آنها،</p> <p>مبارزه با عرضه، تولید، انباشت، توزیع، حمل، مبادله و سو، استفاده از مواد مخدر و نیز مواد اولیه و پیش‌ساز شیمیایی مورد استفاده در ساخت مواد مخدر،</p> <p>همکاری و تعامل در زمینه برنامه‌های کاهش تقاضا از جمله، درمان و پیشگیری از آسیب،</p> <p>اتخاذ مواضع مشترک و اقدامات هماهنگ در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی در جهت ریشه‌کنی تولید و منابع مواد مخدر و روانگردان،</p> <p>پیشگیری و مبارزه با قاچاق کالا، اموال و اشیای فرهنگی و تاریخی و تملک غیرقانونی خودرو و یا سایر وسایل نقلیه،</p> <p>پیشگیری و مقابله با جعل اوراق بهادار دولتی، اسناد مسافرتی و اوراق هویتی، پول، کارت‌های اعتباری و دیگر اسناد با ارزش،</p> <p>مبارزه با پولشویی و درآمدهای حاصله از جرم و سایر روش‌های غیرقانونی،</p> <p>مبارزه با قاچاق سلاح، مهمات، مواد منفجره، مواد سمی و مواد رادیو اکتیو،</p> <p>پیشگیری و مقابله با جرائم رایانه‌ای و سایر جرائمی که با استفاده از وسایل مخبراتی و ارتباطی صورت می‌گیرد،</p> <p>همکاری پیرامون تجهیزات و مدیریت مرزی،</p> <p>همکاری در تقویت پلیس اینترنتی دو کشور،</p> <p>همکاری در ارتقای سطح کیفی فعالیت پلیس،</p> <p>فراهم نمودن تسهیلات لازم جهت اتباع طرف‌ها و تأمین امنیت و آسایش در قلمرو طرف دیگر،</p> <p>حمایت از حقوق، منافع قانونی و اموال شهروندان و اشخاص حقوقی هریک از کشورها در قلمرو طرف دیگر،</p> <p>همکاری در سایر زمینه‌های مورد علاقه متقابل در حوزه تأمین امنیت در قلمرو طرف‌های متعاقد.</p>						

شماره ماده	موضوع کمیسیون برای رفع ایرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی	
ماده (۲)	<p>ماده ۲- روش‌های همکاری هریک از طرف‌های متعاقد برای اجرای مفاد ماده (۱) اقدامات زیر را اتخاذ خواهند کرد:</p> <p>۱. شناسایی گروه‌ها و افرادی که در جرائم سازمان‌یافته فراملی مشارکت دارند و ارائه اطلاعات ضروری در مورد گروه‌ها و مجرمین مذکور به طرف متعاقد دیگر.</p> <p>۲. تبادل اطلاعات در مورد اشکال مختلف جرائم سازمان‌یافته فراملی و روش‌های جلوگیری از آنها و همچنین درباره تجهیزات و شیوه فعالیت گروه‌های تروریستی که اقدامات آنها بر ضد منافع طرف‌های متعاقد یا یکی از آنهاست.</p> <p>۳. تبادل کارشناس و متخصص در راستای توسعه همکاری‌های دوجانبه برای پیشگیری و کشف جرائم سازمان‌یافته، اعمال تروریستی، قاچاق مواد مخدر و سایر زمینه‌های مندرج در این موافقتنامه.</p> <p>۴. مبادله اطلاعات در مورد قوانین داخلی دو کشور راجع به پیشگیری و مبارزه با جرائم مندرج در این موافقتنامه.</p> <p>۵. تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه چگونگی تقویت مدیریت مرز و کنترل تردد از طریق مرزها.</p> <p>۶. تبادل اطلاعات در زمینه انواع مختلف مواد مخدر، پیش‌سازها و مسیرهای مورد استفاده برای جابه‌جایی مواد مخدر.</p> <p>۷. تبادل تجربیات در مورد چگونگی استفاده از روش‌های جدید کشف، بازرسی و ضبط مواد مخدر و داروهای روانگردان و نیز روش‌های آموزش و استفاده از وسایل فنی و دستگاه‌های مادیاب در عملیات مبارزه با مواد مخدر.</p> <p>۸. تبادل اطلاعات در زمینه اتیان هریک از طرف‌های متعاقد که در قلمرو طرف دیگر مرتکب جرم شده و از این رو در بازداشت بسر می‌برند. این اطلاعات شامل هویت متهم، نوع اتهام یا جرم ارتكابی، عکس و آثار انگشت متهم و آخرین وضعیت پرونده آنان می‌باشد.</p> <p>۹. مبادله نشریات و نتایج تحقیقات علمی و فنی در زمینه کشف جرائم مندرج در این موافقتنامه و روش‌های مقابله با آنها.</p> <p>۱۰. ایجاد همکاری در پیگرد جنایتکاران و نیز افراد تحت تعقیب و افراد مفقودالثر و افرادی که از اجرای احکام دادگاه‌ها سرپیچی می‌نمایند از طریق مراجع مربوط دو کشور.</p> <p>۱۱. تبادل تجربیات در خصوص شیوه‌ها و فناوری‌های جدید نحوه جمع‌آوری و تکمیل اطلاعات و بانک‌های اطلاعاتی به‌منظور افزایش سرعت و کیفیت در شناسایی مجرمین.</p> <p>۱۲. ایجاد همکاری متقابل در تأمین تجهیزات جرم‌شناسی، آتش‌نشانی، مبارزه با جرائم و کشف جرم و نرم‌افزارهای مربوط.</p> <p>۱۳. تبادل اطلاعات و تجربیات در خصوص شیوه‌های تأمین امنیت شخصیت‌های شاغل در خدمات دولتی و تحت حفاظت دولت و نیز ساختمان‌ها، سازه‌ها و تأسیسات و محوطه‌های وابسته آن که امکانات تحت حفاظت دولت در آنها به‌صورت موقت یا دائم مستقر می‌باشند.</p> <p>۱۴. تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه کنترل اتیان خارجی و افراد فاقد تابعیت که از مرزهای طرف دیگر تردد نموده و در آنجا اقامت غیرمجاز دارند.</p> <p>۱۵. تبادل اطلاعات و تجربیات در رابطه با فناوری‌های پیشگیری و مقابله با جعل اسناد و اوراق بهادار.</p> <p>۱۶. مبادله اطلاعات و تجربیات در زمینه سازماندهی، اداره و آموزش نیروهای خود در سایر زمینه‌های مرتبط با این موافقتنامه.</p> <p>۱۷. اعزام دانشجویان پلیس و تبادل اساتید در زمینه فنون و شیوه‌های نوین کشف علمی جرائم در هر دو کشور.</p> <p>۱۸. برگزاری دوره‌های آموزشی لازم برای کارشناسان، نیروهای پلیس و مراجع ذی‌ربط دو طرف.</p> <p>۱۹. همکاری در زمینه استرداد مجرمین و انتقال محکومین به حبس بر اساس موافقتنامه.</p> <p>۲۰. همکاری در تهیه و اجرای برنامه‌های مشترک مبارزه با جرائم و تأمین امنیت عمومی در صورت لزوم و با توافق متقابل.</p> <p>۲۱. همکاری دوجانبه در تأمین نیازمندی‌ها، ابزارهای فنی، حمل‌ونقل، محل اقامت کارشناسان اعزامی در ماموریت به کشور دیگر طبق این موافقتنامه.</p> <p>۲۲. فراهم نمودن زمینه‌های همکاری دوجانبه بین مراجع مسنول طرف‌ها در رفع آثار منفی حوادث و بلیای طبیعی و غیرمترقبه، آتش‌سوزی‌ها و بیماری‌های واگیر.</p> <p>۲۳. مشارکت افسران رابط یا نمایندگان کنسولی طرف‌های متعاقد بر اساس هماهنگی با مراجع صلاحیت‌دار در زمینه امور حقوق بین‌الملل به‌هنگام بازرسی از اتیان دستگیر شده خود به ظن ارتكاب جرم در قلمرو طرف متعاقد طرف دیگر.</p>			موافق			<p>در بند «۱۹» ماده (۲) منظور از موافقتنامه مشخص نیست، اگر مراد از آن «قانون موافقتنامه استرداد مجرمین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان» نباشد، لازم الاجرا شدن آن نیازمند طی تشریفات داخلی مندرج در اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی می‌باشد.</p> <p>در بند «۲۰» ماده (۲) به همکاری در تهیه و اجرای برنامه‌های مشترک مبارزه با جرائم و تأمین امنیت عمومی در صورت لزوم و با توافق متقابل اشاره شده است. با توجه به اینکه تأمین امنیت عمومی به‌ویژه در هنگام وقوع اعتراضات و ناآرامی‌ها یک مسئله داخلی و مربوط به داخل قلمروهای ملی است، چنین حکمی در صورت اجرا می‌تواند تبعاتی را به همراه داشته باشد و ممکن است در چنین مواقعی امنیت عمومی بیشتر به مخاطره افتد. شایان ذکر است در بند «۲» ماده (۳) لایحه بیان شده که در صورت به مخاطره افتادن یا مورد تهدید قرار گرفتن نظم و امنیت عمومی و منافع ملی طرف دیگر، هریک از طرف‌ها حق امتناع از اجرای تمام یا بخشی از درخواست طرف دیگر را دارا می‌باشند.</p>	حذف بند ۲۰

شماره ماده	موضوع کمیسیون برای رفع ابرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۳)	ماده ۳- موارد عدم همکاری هر یک از طرفها حق امتناع از اجرای تمامی یا بخشی از درخواست طرف دیگر را به دلایل زیر دارا می باشد: ۱. در صورت به مخاطره افتادن حاکمیت و امنیت ملی طرف دیگر، ۲. در صورت به مخاطره افتادن یا مورد تهدید قرار گرفتن نظم و امنیت عمومی و منافع ملی طرف دیگر، ۳. در صورت تعارض با قوانین ملی و محلی طرف دیگر، ۴. در صورت هرگونه اختلال در فرایند تحقیق یا محاکمه جاری در قلمرو طرف متعاقد درخواست شونده یا نادیده گرفتن اعتبار تصمیمات قضایی لازم الاجرای طرف دیگر، طرف درخواست شونده باید دلایل عدم همکاری خود را از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس طبق ماده (۸) این موافقتنامه به اطلاع طرف دیگر برساند.	✓					
ماده (۴)	ماده ۴- طبقه بندی و بهره برداری از اطلاعات و اسناد اطلاعات و اسناد مبادله شده بین طرفهای متعاقد در چارچوب این موافقتنامه، محرمانه می باشد و تنها با در نظر گرفتن شرایط طرف متعاقد درخواست شونده و برای اهداف تعیین شده متقابل مورد استفاده قرار خواهد گرفت. این گونه اسناد و اطلاعات فقط در صورتی که طرف دیگر موافقت رسمی و کتبی طرف متعاقد ارائه کننده را کسب کند در اختیار طرف ثالث قرار خواهد گرفت. در هر صورت از اطلاعات و اسناد دریافت شده به وسیله کشور ثالث، طبق قوانین و مقررات جاری راجع به آن مورد، حفاظت و مراقبت خواهد شد.	✓					
ماده (۵)	ماده ۵- هزینه ها چنانچه درخواست هر دو طرف جهت برگزاری دوره های آموزشی یا خرید هرگونه تجهیزات امنیتی یا سایر درخواستها در برگیرنده هزینه مالی باشد، هزینه های مربوط و نحوه پرداخت با توافق متقابل تعیین خواهد شد.	✓					
ماده (۶)	ماده ۶- زبان مورد استفاده در درخواستهای همکاری درخواست همکاری در چارچوب این موافقتنامه به زبان رسمی طرف درخواست کننده به همراه ترجمه آن به زبان انگلیسی صورت می پذیرد.	✓					

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۷)	<p>ماده ۷- کارگروه مشترک طرف‌های متعاقد موافقت نمودند کارگروهی به ریاست معاون امنیتی و انتظامی وزیر کشور دو طرف تشکیل شود. این کارگروه سالی یکبار یا در صورت لزوم در زمان توافق متقابل طرف‌ها یا به درخواست یکی از طرف‌ها به‌طور متناوب در هریک از کشورها تشکیل جلسه خواهد داد. وظایف این کارگروه به قرار زیر خواهد بود:</p> <p>- پیگیری و نظارت بر حسن اجرای موافقتنامه، - ارائه راه‌حل برای کلیه مسائلی که ممکن است در جریان این موافقتنامه حادث شود، - بررسی هرگونه تغییر یا اصلاح این موافقتنامه، که طبق مفاد ماده (۱۱) این موافقتنامه لازم‌الاجرا خواهد شد. این کارگروه مشترک می‌تواند برای اجرایی شدن مفاد این موافقتنامه کارگروه‌های فرعی خود را تشکیل دهد.</p>	✓				<p>در ماده (۷) به تشکیل کارگروهی مشترک به ریاست معاونت امنیتی و انتظامی وزیر کشور دو طرف اشاره شده است. همچنین در ماده (۸) در خصوص مقامات صلاحیت‌دار از سوی جمهوری اسلامی ایران وزارت کشور تعیین شده است. در حالی‌که از سوی جمهوری قرقیزستان؛ وزارت کشور، وزارت موقعیت‌های اضطراری، کارگروه دولتی امنیت ملی، سازمان دولتی مرزبانی، سازمان دولتی گمرکی و سازمان دولتی مبارزه با جرائم اقتصادی معرفی شده‌اند. به نظر می‌رسد قرقیزستان تقریباً نهادهای مرتبط با این لایحه را معرفی کرده است، تنها وزارت کشور را به‌عنوان مقام صلاحیت‌دار تعیین کرده. شایان ذکر است، موضوعات مرتبط با این لایحه گسترده و تنها مربوط به وزارت کشور نیست. علاوه بر این، لایحه مذکور، یک موافقتنامه همکاری امنیتی و انتظامی است و متولی اصلی آن در کشور نیروی انتظامی و دیگر نهادهای امنیتی- اطلاعاتی هستند. با توجه به اینکه نیروهای مسلح ذیل ستاد کل قرار دارند، پیشنهاد می‌شود در این کارگروه علاوه بر وزارت کشور، از مسئولان ستاد کل نیروهای مسلح و همچنین وزارت اطلاعات به‌عنوان یکی از نهادهای صلاحیت‌دار در این راستا و اجرای موافقتنامه حضور داشته باشند.</p>	
ماده (۸)	<p>ماده ۸- مقامات صلاحیت‌دار و روش‌های ارتباطی از سوی جمهوری اسلامی ایران، وزارت کشور از سوی جمهوری قرقیزستان، وزارت کشور، وزارت موقعیت‌های اضطراری، کارگروه دولتی امنیت ملی، سازمان دولتی مبارزه با جرائم اقتصادی تحت نظارت دولت جمهوری قرقیزستان هریک از طرف‌های متعاقد مرجع تماس مجازی را جهت ارتباط با طرف دیگر برای تسهیل و تسریع در اجرای این موافقتنامه از طریق مجاری دیپلماتیک به‌صورت کتبی به طرف دیگر معرفی می‌نمایند.</p>	✓				<p>در بند دوم ماده (۸) واژه «کارگروه» اشتباهاً «کرگروه» تایپ شده که لازم است اصلاح شود.</p>	<p>از سوی جمهوری قرقیزستان، وزارت کشور، وزارت موقعیت‌های اضطراری، کارگروه دولتی امنیت ملی، سازمان دولتی مرزبانی، سازمان دولتی گمرک تحت نظارت دولت جمهوری قرقیزستان، سازمان دولتی مبارزه با جرائم اقتصادی تحت نظارت دولت جمهوری قرقیزستان هریک از طرف‌های متعاقد مرجع تماس مجازی را جهت ارتباط با طرف دیگر برای تسهیل و تسریع در اجرای این موافقتنامه از طریق مجاری دیپلماتیک به‌صورت کتبی می‌نمایند.</p>

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۹)	ماده ۹- حل و فصل اختلاف طرف‌های این موافقتنامه هرگونه اختلاف در تفسیر و یا اجرای این موافقتنامه را با مذاکره و مشاوره از طریق مجاری دیپلماتیک یا کارگروه‌های مشترک موضوع ماده (۷) این موافقتنامه حل و فصل خواهند نمود.	✓				در ماده (۹) لایحه تقدیمی که مربوط به حل و فصل اختلافات است بیان شده که طرف‌های موافقتنامه هرگونه اختلاف در تفسیر یا اجرای آن موافقتنامه را با مذاکره و مشاوره از طریق مجاری دیپلماتیک یا کارگروه‌های مشترک موضوع ماده (۷) این موافقتنامه حل و فصل خواهند نمود. در موارد مذکور رعایت اصل یکمصدوسی و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.	در این خصوص، کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با الحاق عبارتی به شرح ذیل به ماده واحده، ایرادات مرتبط با قانون اساسی را رفع کرده است: «رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکمصدویست و پنجم (۱۲۵) و یکمصدوسی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.»
ماده (۱۰)	ماده ۱۰- ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها مفاد این موافقتنامه خدشه‌ای به تعهدات ناشی از مفاد سایر موافقتنامه‌های دوجانبه، چندجانبه یا بین‌المللی که به امضا و تصویب هریک از طرف‌های متعاقد این موافقتنامه رسیده است، وارد نمی‌نماید.						
ماده (۱۱)	ماده ۱۱- اصلاح موافقتنامه این موافقتنامه با رضایت متقابل و از طریق ارائه یادداشت رسمی به طرف دیگر و پس از بررسی آن در کارگروه مشترک قابل اصلاح خواهد بود. این‌گونه اصلاحات با رعایت مفاد ماده (۱۲) این موافقتنامه به اجرا در خواهد آمد.	✓				رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی برای هرگونه اصلاح موافقتنامه در اجرای ماده (۱۱) لایحه الزامی است.	کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با الحاق عبارتی به شرح ذیل به ماده واحده ایرادات مرتبط با قانون اساسی را رفع کرده است: «رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکمصدویست و پنجم (۱۲۵) و یکمصدوسی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.»
ماده (۱۲)	ماده ۱۲- اعتبار موافقتنامه این موافقتنامه از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی هریک از طرف‌ها، از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر اینکه تمامی اقدامات داخلی و قانونی به انجام رسیده است، لازم‌الاجرا خواهد شد. این موافقتنامه برای مدت نامحدود معتبر می‌باشد. هریک از طرف‌های متعاقد می‌تواند از طریق اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر از طریق مجاری دیپلماتیک فسخ این موافقتنامه را درخواست کند که در این صورت موافقتنامه شش ماه پس از دریافت درخواست مزبور توسط طرف دیگر، فسخ خواهد شد. در این مدت سایر درخواست‌های ارائه شده از سوی هریک از طرف‌های متعاقد در چارچوب این موافقتنامه قابل اجرا می‌باشد. این موافقتنامه، مشتمل بر دوازده ماده در شهر بیشکک در ۲۲ شهریور ۱۳۹۸ هجری شمسی برابر با ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۹ میلادی در دو نسخه به زبان‌های فارسی، قرقیزی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون از یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.	✓				در بند آخر ماده (۱۲) عبارت «دو نسخه به زبان‌های فارسی، قرقیزی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید» بیان شده است که دارای ابهام می‌باشد. علاوه بر این، به نظر می‌رسد که متن انگلیسی به‌درستی ترجمه نشده زیرا در آن عبارت «دو نسخه» مشاهده نمی‌شود.	این موافقتنامه، مشتمل بر دوازده ماده در شهر بیشکک در ۲۲ شهریور ۱۳۹۸ هجری شمسی برابر با ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۹ میلادی در دو نسخه به زبان‌های فارسی، قرقیزی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.